

Sygn. akt: I C 2401/15

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 01 kwietnia 2016r.

Sąd Okręgowy w Poznaniu Wydział I Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący: SSO Agnieszka Wieczorek

Protokolant: p.o. stażysty Agnieszka Maderak

po rozpoznaniu w dniu 23 marca 2016r. w Poznaniu sprawy z powództwa

L. G.

przeciwko

R. (...)w M.

o ustalenie

1. Oddała powództwo;
2. Kosztami postępowania obciąża powódkę i zasadza od niej na rzecz pozwanej kwotę 197,00 zł.

SSO Agnieszka Wieczorek

UZASADNIENIE

Pozwem wniesionym w dniu 22 października 2015 r. powódka L. G. wniosła o ustalenie istnienia stosunku członkostwa w R. (...)w M. z siedzibą w M. ((...) w M.) oraz o zasądzenie od pozwanej na rzecz powódki zwrotu kosztów postępowania, w tym kosztów zastępstwa procesowego, według norm przepisanych.

W uzasadnieniu powódka wskazała, że od 1986 r. świadczyła pracę w pozwanej spółdzielni, zaś od 1987 r. na mocy uchwały podjętej na walnym zgromadzeniu członków R. (...) w M. stała się jej członkiem. Powódka z tytułu członkostwa w pozwanej spółdzielni uiszczala konieczne opłaty, w tym wpisowe oraz otrzymywała dywidendę uzyskiwaną z zysków spółdzielni. Przyznała, iż od 2012 r. zaprzestała pracy na pełnym etacie na rzecz spółdzielni, jednocześnie podając, że przez kilka miesięcy w 2013 r. i 2014 r. będąc na zastępstwie świadczyła pracę u pozwanej. Podniosła, iż nie składała wniosku o wykreślenie swojej osoby z rejestru członków spółdzielni, jak również nie została jej przesłana podjęta przez organ spółdzielni uchwała o wykreśleniu z grona członków pozwanej ani informacja o zamiarze podjęcia w tym przedmiocie uchwały. Dodała, że pozwana wypłaciła na jej rzecz kwotę 281,30 zł, żądając pokwitowania na oświadczeniu. W ocenie powódki opisane w pozwie okoliczności dotyczące wykreślenia lub wykluczenia jej z grona członków spółdzielni, bez podjęcia stosownej uchwały w tym zakresie, naruszają art. 24 ustawy Prawo spółdzielcze w brzmieniu obowiązującym w 2012 r., stanowiący o możliwości rozwiązania przez spółdzielnię stosunku członkostwa tylko przez wykluczenie lub wykreślenie jej członka wskutek podjęcia przez odpowiedni organ spółdzielni uchwały i zawiadomienie o tym członka spółdzielni na piśmie, w ustalonym terminie. Nadmienila, iż w oparciu o uzyskaną przez nią informację, pozwana spółdzielnia jest przygotowana do zbycia należącego do niej majątku, a powódce jako członkowi pozwanej przysługuje uprawnienie do partycypacji w majątku spółdzielni w perspektywie jej likwidacji. Zdaniem powódki jest to wystarczające, aby uznać, iż posiada ona interes prawny w wiążącym ustaleniu jej

członkostwa w spółdzielni, co miałyby się przyczynić do rozwiązania w przyszłości ewentualnych sporów powstałych na tym tle.

W odpowiedzi na pozew R. (...) w M. (...) w M.) wniosła o oddalenie powództwa w całości i zasądzenie od powódki na rzecz pozwanej zwrotu kosztów postępowania według norm przepisanych. W pierwszej kolejności pozwana wskazała, że powódka była jej członkiem do dnia 27 kwietnia 2012 r., obecnie jednak nie figuruje w prowadzonym przez spółdzielnię rejestrze członków. Podała, iż z oświadczenia z dnia 27 kwietnia 2012 r. podpisanego przez członka zarządu i starszą księgową (...) w M. oraz powódkę wynika jednoznacznie, że członkostwo powódki w spółdzielni ustало w dniu sporządzenia tego oświadczenia, jednocześnie dodając, iż powódka w niniejszym dokumencie nie wskazała żadnych innych roszczeń w stosunku do pozwanej spółdzielni oraz uznała dokonane w nim rozliczenie za ostateczne. Wspomniała, że ww. oświadczenie odnosi się do zwrotu wpłat na udziały, co może tylko nastąpić w przypadku ustania członkostwa w spółdzielni w oparciu o art. 21 ustawy Prawo spółdzielcze. Zdaniem pozwanej powódka podpisując oświadczenie wiedziała o ustaniu członkostwa w spółdzielni, na co wskazuje chociażby jej zachowanie po jego ustaniu, polegające na nie podejmowaniu jakichkolwiek czynności związanych z uprawnieniami i obowiązkami z tytułu członkostwa oraz nie kwestionowaniu powoływanego oświadczenia, nie podważania ustania członkostwa oraz roszczeń związanych z posiadaniem praw spółdzielcy w tym okresie. Pozwana podkreśliła, że na podstawie uregulowania zawartego w § 11 ust. 3 statutu (...) w M., zarząd pozwanej miał prawo skreślić powódkę z listy członków spółdzielni na podstawie jej oświadczenia o wypowiedzeniu członkostwa. Dodając, iż w przypadku wypowiedzenia, statut nie przewiduje podejmowania uchwały w tym zakresie, ani też nie przewiduje szczególnej procedury wykreślenia członka w przypadku wypowiedzenia członkostwa.

W dalszym toku postępowania strony podtrzymały swoje stanowiska w sprawie.

Sąd Okręgowy ustalił następujący stan faktyczny:

L. G. od dnia 1 kwietnia 1988 była członkiem R. (...) w M. (...) w M.).

Mąż powódki B. G. był od 1982 r. do 2015 r. członkiem (...) w M., w tym członkiem rady nadzorczej pozwanej.

W dniu 2 lipca 1997 r. powódka po raz ostatni uczestniczyła jako członek pracujący w (...) w M. na walnym zgromadzeniu jej członków.

Do 1997 r. powódka pracowała w (...) w M., a następnie z przyczyn zdrowotnych uzyskała rentę, którą przez kilka lat. Po utracie prawa do renty powódka nie świadczyła już na rzecz spółdzielni pracy na własny rachunek. W tym czasie prace na rzecz Spółdzielni świadczył mąż powódki. Zdarzało się, iż w jego imieniu powódka odbierała należne mu wynagrodzenie.

W 2012 r. związek rewizyjny do którego należała (...) w M. w protokole polustracyjnym za lata od 2008 do 2010 zlecił pozwanej spółdzielni wykreślenie jej niepracujących w niej członków.

W dniu 27 kwietnia 2012 r. sporządzono oświadczenie, które zostało podpisane przez członka zarządu pozwanej spółdzielni (...) i starszą księgową B. S., a także powódkę L. G.. W oświadczeniu wskazano, że pozwana wypłaca powódce po ustaniu członkostwa w spółdzielni z dniem 27 kwietnia 2012 r. udziały członkowskie powstałe po waloryzacji przez przeniesienie z funduszu zasobowego oraz wkłady pieniężne w wysokości 281,30 zł. Podano, iż kwota ta zostanie wypłacona za pokwitowaniem w kasie spółdzielni lub przelana na konto w ciągu trzech dni od daty podpisania oświadczenia. Powódka oświadczyła, że nie zgłasza żadnych innych roszczeń do pozwanej spółdzielni oraz uznaje dokonane rozliczenie za finalne i ostateczne.

Dowód: wypis z (...) w M. (k. 54-56), rejestr członków (...) w M. za lata 1954-2013 i 2014-2015 (k. 80), uchwały (...) w M. od 2012 r. (k. 81), protokoły walnych zgromadzeń (...) w M. (k. 82), kwestionariusz okresów zatrudnienia (k.84), listy obecności na walnym zgromadzeniu (...) w M. (k. 83), wydruki komputerowe wypłaty wynagrodzenia (k. 97-145), zeznania świadka K. J. (k. 88-89), zeznania świadka B. S. (k. 196v), częściowo zeznania powódki L. G. (k. 196v -197).

W § 8 pkt. 4 statutu (...) w M. wskazano, że członkowie pozwanej spółdzielni są obowiązani do uczestniczenia w walnych zgromadzeniach.

W § 11 ust. 1 i 2 statutu uregulowano procedurę wykreślenia członka (...) w M. nie wykonującego obowiązków statutowych z przyczyn przez niego niezawinionych na mocy uchwały rady spółdzielni poprzez wykreślenie.

W § 11 ust. 3 statutu podano, że w pozostałych przypadkach, skreślenia z listy członków dokonuje zarząd w związku z wypowiedzeniem członkostwa, porzuceniem pracy czy śmierci.

Dowód: statut (...) w M. (k. 9-29, k. 79).

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił w oparciu o wskazane w treści uzasadnienia dokumenty urzędowe i prywatne, wydruki oraz zeznania świadków K. J. (k. 88-89) i B. S. (196v), a także częściowo zeznania powódki L. G. (k. 196V -197).

W myśl art. 244 § 1 k.p.c. dokumenty urzędowe, sporządzone w przepisanej formie przez powołane do tego organy władzy publicznej i inne organy państwowe w zakresie ich działania, stanowią dowód tego, co zostało w nich urzędowo zaświadczone. Z kolei w świetle brzmienia art. 245 k.p.c. dokument prywatny stanowi dowód tego, że osoba, która go podpisała, złożyła oświadczenie zawarte w dokumencie. Strony nie kwestionowały prawdziwości zgromadzonych w aktach sprawy dokumentów, a i Sąd nie znalazł podstaw, by czynić to z urzędu. Ustalenia faktyczne w sprawie Sąd oparł także na treści kopii dokumentów oraz wydruków komputerowych, które co prawda dokumentami nie są, jednak odzwierciedlają wiernie treść dokumentów, dlatego posiadają znaczną moc dowodową. Podkreślić należy, że wymienione w treści uzasadnienia dokumenty miały istotne znaczenie dla sprawy. Pochodziły one z okresu, kiedy między stronami nie istniał jeszcze spór co do tego, jaki stosunek prawny łączył powódkę z pozwaną spółdzielnią, a więc informacje w nich zawarte są obiektywne. Oceniając wartość dowodową tych dokumentów Sąd miał na względzie, że dokumenty tworzone w minionych latach przez pracowników spółdzielni były tworzone przez osoby nie posiadające wiedzy prawniczej, a zatem ich treść może nie w pełni odpowiadać obowiązującym przepisom. Sąd jednak każdorazowo oceniał znaczenie zawartych w nich informacji. Treść pozostałych dokumentów zebranych w sprawie, wskazuje, iż kwestie te były bezsporne do czasu powstania między stronami sporu, co do członkostwa powódki w pozwanej spółdzielni.

W poczet materiału dowodowego sprawy Sąd zaliczył też zeznania ww. świadków, uznając je za wiarygodne. Zeznania te miały drugorzędne i w zasadzie uzupełniające znaczenie dla rozstrzygnięcia sprawy ponieważ spór koncentrował się w znacznej części wokół oceny prawnej stosunku, jaki łączył powódkę z pozwaną.

Sąd uznał w części za niewiarygodne zeznania powódki co do świadczenia przez nią pracy na rzecz pozwanej spółdzielni do roku 2015 r., bowiem wobec zaprzeczenia tej okoliczności przez pozwaną powódka nie udowodniła tej okoliczności, w zwłaszcza w zakresie tego, iż świadczyła prace na swoje konto, Natomiast okoliczność iż była to praca za inne osoby nie była między stronami sporna. Rozbieżne między stronami było jedzenie to kogo powódka zastępowała. Sąd poddał także w wątpliwość zeznania powódki w zakresie, w którym wskazywała ona, iż nie miała zamiaru wypowiedzieć członkostwa w spółdzielni oraz, że, nie zapoznała się z jego treścią oraz nie wiedziała, że je podpisuje. Zeznania te w świetle zgromadzonego materiału dowodowego, który Sąd uznał za wiarygodny, należało uznać za nieprawdopodobne i w ocenie Sądu skierowane na podjętą przez powódkę linię obrony w celu wykazania wysuniętych przez nią twierdzeń.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Powództwo okazało się niezasadne.

Powódka domagała się ustalenia istnienia stosunku członkostwa w R. (...)w M. z siedzibą w M. ((...) w M.). L. G. twierdziła bowiem, że mimo zaprzestania pracy na rzecz pozwanej spółdzielni z powodu pójścia na rentę, wypłacania jej świadczeń rentowych, nadal świadczyła pracę na rzecz spółdzielni w M. pobierając z tego tytułu wynagrodzenie i nigdy nie zrezygnowała z członkostwa w Spółdzielni.

Na wstępie rozważenia wymagało, czy powódka posiadała interes prawny w ustaleniu istnienia stosunku członkostwa w (...) w M., bowiem zgodnie z treścią art. 189 k.p.c. powód może żądać ustalenia przez sąd istnienia lub nieistnienia stosunku prawnego lub prawa, gdy ma w tym interes prawny.

Interes prawny w rozumieniu art. 189 k.p.c. jest kategorią obiektywną. Jest to obiektywna (czyli rzeczywiście istniejąca), a nie tylko hipotetyczna (czyli w subiektywnym odczuciu strony) potrzeba prawna uzyskania wyroku odpowiedniej treści występująca wówczas, gdy powstała sytuacja rzeczywistego naruszenia albo zagrożenia naruszenia określonej sfery prawnej. Praktycznie rzecz biorąc, interes prawny występuje wtedy, gdy sam skutek, jaki wywoła uprawomocnienie się wyroku ustalającego, zapewni powodowi ochronę jego prawnie chronionych interesów, czyli definitywnie zakończy spór istniejący lub prewencyjnie zapobiegnie powstaniu takiego sporu w przyszłości, a jednocześnie interes ten nie podlega ochronie w drodze innego środka (wyroki SN: z 4 października 2001 r., I CKN 425/2000, LexisNexis nr 384439; z 8 maja 2000 r., V CKN 29/2000, LexisNexis nr 385519; z 9 lutego 2012 r., III CSK 181/2011, OSNC 2012, nr 7-8, poz. 101, LexisNexis nr 3888813; z 14 marca 2012 r., II CSK 252/2011, LexisNexis nr 3950638; wyrok SA w Poznaniu z 5 kwietnia 2007 r., III AUa 1518/2005, LexisNexis nr 1369103; postanowienie SA w Poznaniu z 28 września 2012 r., I ACz 1611/2012, LexisNexis nr 3996289, Lex nr 1220598).

Brzmienie art. 189 k.p.c. wyklucza natomiast możliwość ustalenia faktu bądź stanu faktycznego. Istota stosunku prawnego stanowi przedmiot licznych wypowiedzi, które ujawniają różnice poglądów (zob. Z. Ziemiński, O metodzie analizowania stosunku prawnego, PiP 1967, z. 2, s. 193 i n.). Według A. Woltera (Prawo cywilne zarys części ogólnej, Warszawa 1979, s. 109), stosunkiem prawnym jest taki stosunek między ludźmi lub jednostkami organizacyjnymi, uznanymi przez normę prawną za podmioty prawa, w którym podmioty te mają wynikające z dyspozycji normy prawnej uprawnienia i obowiązki, realizacja zaś tych uprawnień i obowiązków zagwarantowana jest przymusem państwowym. Pojęcie stosunku prawnego w doktrynie przybliżają E. Nowińska, M. du Vall (Powództwo o ustalenie w sprawach z zakresu własności przemysłowej - artykuł dyskusyjny..., s. 337 i n.), stwierdzając, że chodzi o wyróżnione przez normy prawne zachowanie lub kompetencje podmiotu uprawnionego, któremu podporządkowane są określone obowiązki innego podmiotu. Stosunek prawny może wynikać zarówno z umowy, jak i z czynu niedozwolonego. W odniesieniu do pojęcia prawa z art. 189 k.p.c. chodzi o prawo podmiotowe, unormowane w prawie przedmiotowym. Niewątpliwie jest, że żądanie pozwu ustalenia stosunku prawnego (art. 189 k.p.c.) powinno dokładnie określać ten stosunek, zarówno pod względem przedmiotowym, jak i podmiotowym (wyrok SN z dnia 22 września 1999 r., I PKN 263/99, OSNAPiUS 2001, nr 12, poz. 36).

Przenosząc powyższe rozważania na grunt niniejszej sprawy wskazać należy, że powódka wykazała interes prawny w ustaleniu istnienia jej członkostwa w pozwanej spółdzielni, albowiem ustalenie czy jest ona członkiem spółdzielni ma znaczenie w kontekście uprawnień przysługujących jej z tego tytułu. Należy przy tym dodać, iż w przypadku zbycia majątku przez pozwaną, powódce jako członkowi spółdzielni, przy pozytywnym dla niej rozstrzygnięciu w przedmiocie ustalenia jej członkostwa w spółdzielni w M., będzie przysługiwało uprawnienie w partycytowaniu w tym majątku.

W dalszej kolejności Sąd po przeanalizowaniu materiału dowodowego w sprawie uznał, iż bezsporne było, jedynie że powódka pracowała na rzecz spółdzielni do roku 1997, kiedy to z przyczyn zdrowotnych poszła na rentę oraz, że do dnia 27 kwietnia 2012 r. figurowała ona w rejestrach pozwanej spółdzielni jako jej członek i w tym dniu podpisała oświadczenie o wypłacie jej z tego tytułu udziałów wraz z wkładami pieniężnymi, na skutek ustania jej członkostwa w (...) w M. Świadczy o powyższym treść rejestru członków oraz kwestionariusz osobowy, a przede wszystkim ww. oświadczenie z dnia 27 kwietnia 2012 r. Dokumenty te są co prawda dokumentami prywatnymi, ale z uwagi na czas ich powstania i rolę w funkcjonowaniu spółdzielni mają znaczną moc dowodową, a na ich podstawie wykazane zostało o kiedy do jakiego czasu powódka była członkiem spółdzielni. Dowód ten można było w toku procesu obalić, jednak ciężar ów z uwagi na twierdzenia powódki dotyczące nie zapoznania się przez nią z oświadczeniem o ustaniu członkostwa w pozwanej spółdzielni przy jednoczesnym złożeniu pod nim podpisu, spoczywał zgodnie z art. 6 k.c. w tym przypadku na powódce. Powódka nie przedstawiła jednak żadnych przekonujących dowodów świadczących o tym, że po ustaniu jej prawa do renty postępowala tak jak przed pójściem na rentę tj. wykonywała na rzecz Spółdzielni

pracą na własny rachunek, oraz korzystała z innych praw członka tj. udziału w walnych zgromadzeniach z prawem głosu czy też z innych świadczeń udzielanych przez Spółdzielnię w postaci paczek na światła czy odzieży.

Dlatego też poddając analizie dokument datowany na dzień 27 kwietnia 2012 r. i interpretując zawarte w nim oświadczenia w świetle także zeznań świadków K. J. i B. S. oraz częściowo twierdzeń powódki, a także w kontekście ustalonego stanu faktycznego na podstawie zgromadzonych w sprawie dokumentów, Sąd uznał, iż że powódka podpisując niniejsze oświadczenie wyraziła wolę o ustaniu członkostwa w spółdzielni.

Należy mieć na uwadze, że oświadczenie woli jest aktem skierowanym do innych osób, który konstytuuje pewną zmianę w stosunkach prawnych i w myśl art. 60 k.c. z zastrzeżeniem wyjątków w ustawie przewidzianych wola osoby dokonywającej czynności prawnej może być wyrażona przez każde zachowanie tej osoby, które ujawnia jej wolę w sposób dostateczny, co oznacza, że oświadczenie woli może być złożone przez każde zachowanie się ujawniające wolę w sposób dostateczny (jeżeli ustawa nie przewiduje dalej idących wymagań).

Ustalenie, czy konkretne zachowanie danej osoby ma walor dorozumianego oświadczenia woli oraz jaka jest jego treść, wymaga każdorazowo uwzględniania informacji pochodzących z bezpośredniego kontekstu, w jakim miało ono miejsce. W oparciu o art. 60 k.c. pozwala uznać czyjeś zachowanie za oświadczenie woli tylko wówczas, gdy wyraża ono wolę dokonania czynności prawnej w sposób dostateczny.

Rozpatrywany układ sytuacyjny pozwala na przyjęcie, iż powódka złożyła oświadczenie o zakończeniu stosunku prawnego między stronami, w aspekcie ustania jej członkostwa w pozwanej spółdzielni, nie tylko w kontekście wyżej wymienionych zachowań świadczących o niekorzystaniu przez nią z praw i wypełnianiu obowiązków związanych z członkostwem w spółdzielni ale również z uwagi na wypłatę jej udziałów i wkładów pieniężnych. W myśl bowiem art. 21 zd. 1 ustawy Prawo spółdzielcze członek spółdzielni nie może przed ustaniem członkostwa żądać zwrotu wpłat dokonanych na udziały (nie dotyczy to jednak wpłat przekraczających ilość udziałów, których zadeklarowania wymaga statut obowiązujący w chwili żądania zwrotu).

W okolicznościach niniejszej sprawy, co wskazano już powyżej w ocenie dowodów twierdzenie powódki o tym, że nie czytała oświadczenie przed jego podpisaniem nie zostały wykazane. Zwłaszcza, że brak jakichkolwiek dowodów na to aby po podpisaniu oświadczenia powódka zachowywała się tak jakby nadal była członkiem spółdzielni, co mogłoby uzasadniać brak jej woli i świadomości co do ustania członkostwa. Wręcz przeciwnie całokształt okoliczności przytoczonych przez strony postępowania wskazywał na zdecydowany zamiar ustania członkostwa powódki w pozwanej spółdzielni. Dlatego uznając oświadczenie powódki za zgodę na ustanie członkostwa w pozwanej spółdzielni, Sąd stwierdził, że stosunek członkostwa między stronami ustał z dniem 27 kwietnia 2012 r.

Jednocześnie wbrew stanowisku powódki Sąd uznał, że status ten utraciła również dlatego, gdyż w świetle zgromadzonego materiału dowodowego w sprawie nie można było uznać, iż powódka w okresie spornym tj. po zaprzestaniu wypłacania na jej rzecz świadczeń rentowych była pracownikiem spółdzielni.

Powódka powyższej okoliczności nie udowodniła, a wydruki bankowe, które złożyła poświadczają jedynie że zapłata za wykonaną pracę było wypłacana na rzecz B. G., a nie powódki. Fakt, iż w poszczególnych miesiącach są to różne kwoty nie świadczy o tym, iż jest to łącznie wynagrodzenie powódki i jej męża, ale może wynikać z faktu różnej ilości przepracowanych w miesiącu godzin przez męża powódki.

Zgodnie z treścią art. 155 ust. 1 ustawy Prawo spółdzielcze zdolny do pracy członek spółdzielni ma prawo i obowiązek pracować w spółdzielni w rozmiarze ustalonym corocznie przez zarząd, stosownie do potrzeb wynikających z planu działalności gospodarczej spółdzielni. Przepis ten stanowi podstawę świadczenia pracy członka spółdzielni na jej rzecz. Z treści cytowanego przepisu wynika, że praca na rzecz spółdzielni jest immanentnie związana ze stosunkiem członkostwa w spółdzielni. Prawo spółdzielcze nie wyróżnia odrębnego od stosunku członkostwa stosunku pracy, gdyż prawo i obowiązek pracy wynika ze stosunku członkostwa (tak A. Stefaniak, Prawo Spółdzielcze. Ustawa o spółdzielniach mieszkaniowych. Komentarz. Wyd. Wolters Kluwer, 2014, Wyd. 13, również Krystyna Kwapisz-Krygel, Prawo Spółdzielcze. Komentarz, Wyd. Lexis Nexis, wyd. 3, 2014, także wyrok Sądu Apelacyjnego w Gdańsku z dnia 28

kwietnia 214 r., III AUa 1237/13, publikowane w Lex nr 1466747, wyrok Sądu Apelacyjnego w Białymstoku z 27 maja 2014 r., III AUa 2012/13, publikowane w Lex nr 1473680, wyrok Sądu Apelacyjnego w Łodzi z 10 stycznia 2014 r., III AUa 407/13, publikowane w Lex nr 1428145). Przepis art. 155 ustawy Prawo spółdzielcze stanowi nie tylko podstawę prawną świadczenia pracy na rzecz (...). Przyjmując, że istnieje ścisły, nierozzerwalny związek pomiędzy stosunkiem członkostwa, a świadczeniem na rzecz spółdzielni pracy przez zdolnego do pracy jej członka należy uznać, że nie można pozostawać członkiem spółdzielni nie świadcząc na jej rzecz pracy. Sytuacja taka byłaby sprzeczna z naturą członkostwa w rolniczej spółdzielni produkcyjnej, w świetle art. 155 ustawy Prawo spółdzielcze. Przekładając powyższe rozważania na grunt niniejszej sprawy należy wskazać, że powódka prócz tego, że nie udowodniła, iż pracowała w pozwanej spółdzielni po utracie prawa do renty, to w dniu 27 kwietnia 2012 r. podpisała także wspomniane wyżej oświadczenie o ustaniu jej członkostwa w spółdzielni i wypłacie jej z tego tytułu udziałów wraz z wkładami pieniężnymi. Twierdzenie takie wywieść należy nie tylko z treści powołanego oświadczenia, ale też z zachowania powódki. Należy ponownie wspomnieć, że powódka przez wiele lat nie interesowała się sprawami spółdzielni, nie uczestniczyła, poza jednym przypadkiem dotyczącym wzięcia udziału w walnym zgromadzeniu członków spółdzielni, w jej życiu. W tym miejscu zaznaczyć należy, że wypowiedzenie członkostwa nastąpiło w formie pisemnej, a zatem w formie wymaganej przez prawo (art. 22 ustawy Prawo spółdzielcze). Wystąpienie ze spółdzielni jest bowiem jednostronnym oświadczeniem woli członka złożonym wobec spółdzielni, nie wymagającym akceptacji i powodującym ustalenie członkostwa (stanowisko takie wyraził Sąd Najwyższy w wyroku z 13 października 1999 r., II CKN 501/98, publikowane w Lex 1217919). Tym samym w ocenie Sądu nie budziło wątpliwości, że wypowiedzenie przez powódkę członkostwa było skuteczne. Powódka nie przedstawiła bowiem żadnych przekonujących dowodów, że zapis zawarty w oświadczeniu o ustaniu członkostwa nie odzwierciedlał rzeczywistego stanu faktycznego.

Ubocznie należy stwierdzić, że powoływany przez powódkę w pozwie przepis art. 24 ustawy Prawo spółdzielcze dotyczący podjęcia przez organy spółdzielni uchwały w przedmiocie wykluczenia i wykreślenia członka spółdzielni, nie ma zastosowania w niniejszej sprawie, albowiem z § 11 ust. 3 statutu pozwanej spółdzielni jednoznacznie wynika, że skreślenia z listy członków dokonuje zarząd w związku z wypowiedzeniem członkostwa, porzuceniem pracy czy śmierci bez podjęcia w tym zakresie uchwały.

Mając powyższe na względzie Sąd powództwo oddalił.

O kosztach postępowania Sąd orzekł na podstawie art. 98 k.p.c. i § 10 ust. 1 pkt 1 w zw. z § 5 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu obciążając nimi w całości powódkę jako stronę przegrywającą proces i zasądzając od niej na rzecz pozwanej kwotę 197 zł tytułem, kosztów zastępstwa procesowego pozwanego wraz z opłata skarbową od pełnomocnictwa.

SSO Agnieszka Wieczorek